

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2006/01

Vasárnapi gyermekórások karácsonyi műsora dec. 18-án

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Reformátusságunk és magyarságunk...

Az üzletté vált élet és világ

(Dr. Tőkész László gyülekezeti hétvégénken tartott első előadásának néhány gondolata)

„A híres magyar író Czakó Gábor a mi korszakunkat gazdaság ko(ó)rnak nevezte. Ez most rövid és hosszú ó-val egyaránt értelmezhető, én a második variáció mellett lennék, vagyis hogy felborult az életnek az a természetes rendje, ahol a gazdaságnak az életet kell szolgálnia és nem megfordítva. Sajnos a mi korunk attól egyre torzabb, hogy gyakorlatilag szabadon lehet hirdetni, hogy az életnek kell szolgálni a gazdaságot, mégpedig annak minél nagyobb profitját.”

A teremtési rend szerint az emberi élet ajándék, az egymás terhe hordozására és nem a minél nagyobb haszon termelésére egyesek számára. Nem lehet cél a kommunizmus mesterséges és erőszakos egyenlősítése, hanem a sokszínűségben annak kibontakozása, hogy mindenki megtalálva helyét a társadalomban, a megszületett emberi életek önellátását, ellátását biztosítsák, mint pl. a régi paraszti világ.

„A modernség ott kezdődött el, amikor az emberi életben megjelent annak az – egyébként nem rossz – gondolata, hogy legyen valamiféle verseny, hogy aki többet teljesít az többet is érdemel.” Ez a fajta motivációs rendszer – melyet a kommunizmus igazából elvetett –, amely magába foglalja a családért cselekvést, a kereszténység által ihletett világban csak érték köztöttségek között működhet. A modern világ a verseny gondolatot, a haszon gondolatát megfosztotta az érték köztöttségtől. Ennek következménye az értékmentes vagy másképp világnézetileg semleges

iskolarendszer, mely az önmegvalósítást hangsúlyozza, nem pedig a személyiség kibontakozását, önmegtalálását.

Az értékmentességgel megjelenik a világban az a materializmus, amely egyrészt vörös színű és egy kollektivistá diktatúra mechanizmusain keresztül valósul meg, másrészt a fehér materializmus, ami semmiben sem különbözik a másiktól, pusztán más technikai szervezési strukturális elemekkel rendelkezik. Közös az, hogy vannak személyek, csoportok, melyek kizárhatók a társada-

lomból vagy politikai okból, vagy, mert a profitért folytatott küzdelemben nem tudnak maximálisan részt venni.

89-90-ben a fehér materializmus győzedelmeskedett, mert motivációs rendszere sokkal jobban illeszkedett az önző emberi természethez. Ebben az igazán emberellenes világban a gyerekekre még, az öregekre már, a betegek, kisebb tehetségűekre, rossz helyen lakókra alig van szükség. Végül le kell bontani a közjót képviselő államot is. Ha nincs állam, amely egy hagyományt meg akar őrizni, és integrálni akarja, az egyébként önzésbe széthulló embereket, akkor mindent azok fognak eldönteni, akiknél az anyagi javak vannak. „Tehát privatizálni kell az ismeretszerzés és az egészség megőrzését, illetve visszaszerzését teljes egészében, mindenkire ráterhelve ennek a költségét. Ne higgyük, hogy az, ami Magyarországon folyik, főleg gazdasági propagandát illetően, hogy abban a közösség többségének az érdekei tükröződnének.”

...a XX. és XXI. században (2.)

A „GDP növekedés mániája” az üzletes világ nagy hazugsága, hogy minden emberi kapcsolat üzleti alapra helyeződjön, kihagyva a természetes vonzalmakat, kölcsönösségeket, érzelmeket, kötelezettségeket.

Az üzletesség filozófiája megjelenik a közoktatásban. A nem üzleti értékű műveltségtartalom csökkentése, pl. irodalom, történelem, zene. Közösségek leépítése. Úgynevezett „használható tudás” átadása, minimális tudással a munkaerőpiacra bocsátani a diákokat, és ott majd rákényszerülnek, hogy megszerezzék a többit. Miközben a pluralizmust hirdetik, a nemzeti identitástudat nem kell, mert ez akadályozza a multinacionális tőkének a nagyszéria szám politikáját.

Két probléma van.

– A szabadversenyos kapitalizmusból egyszer már megszületett a kommunizmus. A végtelen szegény és veszíteni valója nincs tömegben, az egyenlőségi utópiák egyre nagyobb teret nyernek. Ettől való félelem növeli az őrzés-védelemmel foglalkozók számát. Nincs közerkölcs, szolidaritás, kell az erőszak.

– A terrorizmust, mely a reménytelenségből fejlődik ki, olyan emberek valósítják meg, akiket semmilyen felelősség és alázat nem fűz a többiekhez. A társadalmat a kölcsönösség és a közös értékek kell, hogy összetartsák, nem az erőszak.

Az önistenítő ember problémájára az egyházak milyen választ próbálnak adni? A mindent megértő premisszív humanizmus jegyében a nyugati egyházak jó része feladta saját magát. Versenyezni akar a libertinus szabadság eszményben és humanizmusban azokkal, akik nem értékekre figyelnek, hanem abban csak az üzletet

hajtják. Ez a hátrálás, megalkuvás téves. Ugyancsak téves megoldás a fundamentalizmus is. A törvénykezés ősi formáit akarják visszahozni, de ezek a mai élettel nem összeegyeztethetők. De fontos kritikákat fogalmaznak meg a házasság, az abortusz, az eutanázia kérdésében.

Másik oldalról Magyarországon a keresztyén kisebbséget semmilyen tisztelet nem illet meg bizonyos körökben, míg minden más kisebbséget a pozitív diszkrimináció, sőt a teljes felszabadítás jegyében kezelnek. Ez sokakat, főleg a fiatalokat elriasztja attól, hogy annak a bölcsességnek a hirdetője legyen, amely örök értékeket képvisel.

„Úgy gondolom, hogy az értékrelativizáló, értékmegsemmisítő üzletes világgal szemben, meglenne az a keresztyén felelősség és kötelesség, amely nem a liberalizmus, nem a fundamentalizmus, és nem bizonyos intézményi fölény kinyilatkoztatása jegyében, hanem megfelelő önismerettel, de határozottan elmondja azt, hogy mi az, ami biztosan a világ pusztulásához, öngyilkosságához vezet.”

Elég sötétnek látszik a jövő, és céltáblái lehetünk a harmadikvilágbeli embereknek, ha a csak üzletes gondolkodású és féktelen materializmusú ember nem változtat gondolkodásán és életfolytatásán.

Az egyházaknak bátrabban kell hirdetniük, hogy **az európai civilizációnak újjá kell születni egyénileg és közösségileg, és újra értékelvűvé, fegyelmezetté kell válnia, valamiképpen azzá lenni, amilyen az eredeti keresztyén civilizációs normarendszer volt.**

Ötvös Csaba

2005-ben történt

Folytatás

Gyülekezetünkben az 58 megkeresztelt közül 8-an voltak felnőttek. Az 56 konfirmált között pedig 18 felnőtt is csatlakozott gyülekezetünkhöz. Házasságkötésére 33 pár kérte Isten áldását. 115 temetésen hirdettetett Isten Igéje vigasztalásul.

Az itt élő sok ezer, a népszámláláskor magát reformátusnak valló lakos közül mintegy 950 család (közel 3.000 lélek) vállalt részt a múlt évben egyházfenntartói járulékának befizetésével gyülekezetünk életéből. Köszönjük mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk egyik 1%-át a „Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközségért és Ifjúságáért” közhasznú alapítvány javára ajánlották fel, és így is támogatták egyházközségünket, melynek összege egymillió forint volt.

Köszönjük azoknak, akik jövedelemadójuk másik 1%-át a Magyarországi Református Egyház javára ajánlották fel, és így is segítették országos egyházunk szolgálatát.

Gyülekezetünk – a hitoktatói óradíjakat leszámítva – lényegileg csak tagjainak egyházfenntartói járulékából, perselypénzéből és adományából (15 millió Ft), és sokak önkéntes munkájával végezte sokrétű szolgálatát.

Szeretettel köszöntjük a gyülekezetünkhöz közeledőket és új tagjainkat. Fáradozzunk együtt azon, hogy régi és újabb gyülekezeti tagjaink otthon érezzék magukat közösségünkben, és együtt felbuzduljunk a közös szolgálatra.

Ez évben is folytatnunk kell az evangélium hirdetését, és mindazt, ami áldásosnak bizonyult.

Feladatunk megtartani mindenben a szeretetet és a lényegi dolgokban a testvéri egyetértést.

Püski Lajos

Levél Tiszabercelre

Kedves Szisa, kedves tiszaberceli és pászabai egyházközség!

Isten gazdag áldását kívánjuk Nektek az új esztendőre, és szeretettel köszöntünk Titeket abból az alkalomból, hogy megjelent gyülekezeti újságotok, a *Bérc* első száma. Veletek együtt örülünk a tiszaberceli templom felszentelése 55. évfordulóján. Hálát adunk azért a folyamatosságért, amit a lapban olvasható írások és képek is szépen megjelenítenek: ahogy a régi berceli templom helyén bő fél évszázada felépült az új, úgy a korábbi és jelenlegi lelkészek is láncszemekként követik egymást, ám a gyülekezet mindig ugyanaz marad. Nagyon örülünk gazdag programjaitoknak, és különösen annak, hogy Bercelen újraindult az ifi, amely saját rovatot is kapott az újságban. Hálás szívvel gondolunk vissza az elmúlt hónapokra, amikor néhány alkalommal meglátogathattunk Titeket. Gyülekezetünk több tagja énekkel, prédikációval, ifis alkalmakon vagy más módon szolgálhatott közöttetek. Köszönjük, hogy mindig nagy szeretettel fogadtatok minket, és örülünk, hogy karácsony után viszonzhattuk e vendégségeket. Jó volt megismerni ifiseiteket egy évváró debreceni bibliaórán, együtt bejárni a Református Kollégiumot, délután pedig kötetlenebb formában is Veletek lenni.

Bízunk benne, hogy ebben az évben szintén gyakran fogjuk egymást látogatni. Imádkozunk azért, hogy Isten Igéje folyamatosan terjedjen a két faluban, a fiatalos lendület megmaradjon, s terveiteket bölcsen, az Úr segítségére hagyatkozva tudjátok megvalósítani 2006-ban is.

Debreceni „testvérgyülekezetetek” nevében szeretettel köszönt Titeket:

Fazakas Gergely

Cikluszárás

A 2005. dec. 19-én, hétfőn este 7 órakor tartott presbiteri gyűlésünkre meghívtuk a 2006. január 1-től szolgálatba lépő új tagjainkat is.

Szabó István gondnok a hatéves ciklust eseményszerűen összegző bevezetője után, hogy az időnkkel jól tudjunk gazdálkodni és összehasonlíthatóak legyenek a vélemények, az elnökség által előre elkészített kérdések alapján összegeztük az elmúlt hat esztendőt. Azt akartuk, hogy a jelenlegi presbitérium minden tagja megszólaljon, ezért mindenkitől rövid, tömör (előre megfogalmazott) választ kértünk. Természetesen saját használatra és későbbi közös hasznosításra szabad volt többet is értékelésként tanulságul egy külön lapon megörökíteni. A kérdések az alábbi területeket ölelték fel:

- ♦ Az elmúlt hat év milyen áldásaiért adok hálát: személyes lelki vonatkozásban, a presbitérium, valamint a gyülekezet vonatkozásában.
- ♦ Önvizsgálatot tartva min szeretnék változtatni személyes lelki vonatkozásban, a presbitérium, valamint a gyülekezet vonatkozásában.

A tömör válaszok igen sok tanulságul szolgálhatnak személyes és gyülekezeti életünk további javításában és gazdagításában.

A 2000-től 2005-ig szolgált Presbitérium

Balról a hátsó sor: Széll György, Simon Csaba, Ötvös Csaba, Deák Ferenc dr.,
Rejtő László dr., Somorjai László

Tóth Pál, Győri János, Vágó László dr., Tabajdi György, Tóth Béla, G. Szabó Botond dr.
Mózes Áron, Tamás András dr., Székely Pálma, Albertné Ország Mariann, Kerti Péter, Bohátka
Sándor dr., Hodossi Sándor

Daróczi Sándorné, Szabó István, Püskiné Szécsi Judit, Püski Lajos, Csinády Melinda, Tóth Lászlóné

Hiányzik: Tagyi Erzsébet, Bódor Lajos dr., Nagy Mihály dr., Kun Károly dr.

„Őrizd meg szíved mélyén”

Nagy hangzavarban élünk, de ha mégis sikerült meghallani ebben a vásári forgatagban az isteni bölcsesség életre vezető szavát, akkor az első lépést megtettük a helyes, igazán tartalmas élethez.

Naponta az iskolába, munkahelyre indulva emlékeztetni szoktuk magunkat és egymást, hogy „jól bezártál mindent?” „Vigyázz útközben is értékeidre, mert sajnos itt semmi sincs igazán biztonságban!” A kulcsaink, irataink, mobilunk elvesztése sok kényelmetlenséget okoz. Az új iratok elkészíttetése, elveszett tárgyaink pótlása pedig sok fáradságot és utánajárást igényel.

A Péld. 4,20-ban a megszemélyesített bölcsesség jó tanácsaként ezt olvashatjuk: „*Fiam, figyelj szavaimra, hajtsd füleidet mondásaimra! Ne tévedsz szemed elől, őrizd meg azokat szíved mélyén, mert életet adnak azoknak, akik megtalálják, és gyógyulást egész testüknek. Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet!*”

Értékesnek tartott tárgyainkra zárrakkal, vasrácsokkal, riasztórendszerrel és sok figyelemmel próbálunk vigyázni, mégis meglophatnak bennünket, vagy mi magunk veszíthetjük el azokat.

Az isteni bölcsességet sem elég, ha a könyvespolcon, ha a Bibliában őrizzük, mert akkor kevés hasznunk lesz belőle.

A bibliai tanítás szerint, ahogy a szív biológiai pumpaként a vérkeringés által életben tartja a test tagjait, hasonlóképpen kell bennünket az Isten akaratának lelki-szellemi értelemben átjárnia, éltetnie. Ezért a bibliai szóhasználatban a szív az egész ember akarati, érzelmi központját is jelöli.

Napjaink egyéniség, sőt néha már személyiségtorzító, romboló, magára az életre veszélyes világában különösen is időszerűen hangzik a bibliai figyelmeztetés: „*Minden féltett dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet...*”.

Az élet a minimális öltözeten és táplálékon túl elsősorban már nem mennyiségi, hanem minőségi kérdés. Napjainkban némely gazdasági érdekcsoportok mégis a már öncélú és mindenáron való fogyasztást próbálják életcélunkká tenni. A mások szabadságát tiszteletben tartó szabadság helyett pedig az egoista szabadosságot hirdetik bizonyos körök.

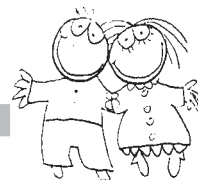
Szükséges, hogy az isteni bölcsességre figyeljünk, és azt őrizzük meg szívünk mélyén, hogy az határozza meg gondolatainkat, beszédünket és cselekedeteinket, mert az ad testi-lelki értelemben is igaz életet.

Legyen ma különösen napi programunkká ebben az értékválságban szenvedő, de mégis nagyon zajos világban a bibliai üzenet: „*Minden féltett dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet...*”.

Püski Lajos

Csinády Melinda felszentelése. Az Úr áldja meg közöttünk szolgálatát!

VÁLASZD A JOBB RÉSZT!

Volt egy család Bethániában, akik Jézus barátai voltak. Három testvér élt itt: Márta, Mária és Lázár. Egy alkalommal, amikor Jézus meglátogatta őket, Márta sürgött-forogott, hogy meg tudja vendégelni Jézust. Ő pedig tanítgatta barátait az Isten útján való járásra. Mária Jézus lábánál ült, és hallgatta a beszédét. Márta ekkor azt hitte, hogy Mária hibázik, amikor nem segít neki. Jézus azonban azt mondta: „*Egy a szükséges dolog, és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik tőle.*” (Luk. 10, 42)

Isten szabadságot ad nekünk. Minden nap választhatunk számos dolog közül. Jó lenne, ha mindig a jobb részt tudnánk választani, ami értékes, fontos, építő, előrevivő. Az új esztendő fordulóján az emberek gyakran számvetést készítenek az elmúlt év eseményeiről, és tervet a következő időszakra vonatkozóan. Jó lenne, ha a 2006-os évben arra törekednénk, hogy kicsi és nagy döntéseinkben, hétköznapi és meghatározó választásainkban is a „jobb részt” találjuk meg.

Választhatok a tévéműsorok közül, hogy olyat nézek, ami értéktelen, durva, közönséges, alacsony színvonalú, vagy ismeretet, szépséget nyújt, és több leszek általa. Sőt azt is választhatom, hogy nem nézek tévét, hanem olvasok egy tartalmas könyvet.

Választhatok hobbik közül, hogy szánok-e időt arra, hogy sportoljak, erőfeszítést tegyek, erősítsem a fizikai állapotomat, vagy inkább otthon üljek, és csokit, csipszet eszegesek.

Választhatok pályát, mérlegelve, hogy milyen képességeket kaptam Istentől, és hogyan tudnám azokat legjobban kamatoztatni úgy, hogy mások javát szolgálja, de nekem is örömöm teljen benne. Ha elgondoltam, hogy mi szeretnék lenni, választhatom azt, hogy hozzáolvasgatok, elmélyülök benne, vagy sodródok, hogy majd csak lesz valahogy.

Választhatok, hogy Isten útját keresem, vagy hátat fordítok neki. Választhatok, hogy én magam ülök életem trónusára, vagy azt hívom oda, aki erre valóban méltó: Jézus Krisztust. Segítsen bennünket Isten, hogy a jobb részt tudjuk választani!

REJTVÉNY

Bibliai testvérpárok nevét kevertük össze a két oszlopban. Keresd meg mindegyiknek a párját, és egy vonallal kösd össze a megfelelőeket!

SIMON
JÓZSEF
JÁKOB
MIRJÁM
KÁIN
SÉM
LEA
SALAMON
REBEKA
MÁRIA

RÁHEL
MÓZES
ANDRÁS
ÉZSAU
BENJÁMIN
ABSOLON
ÁBEL
JÁFET
LÁZÁR
LÁBÁN

Márta néni

**„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben:
ott vagyok közöttük.”**

[Mt. 18,20]

Hírek

♦ **Egyetemes Imahét január 15-22. minden este 5 órakor:**

15. vasárnap: **Görög Katolikus Templom**, Vad Zsigmond ref. lelkész.

16. hétfő: **Evangélikus Templom**, Bereczki Lajos baptista lelkész.

17. kedd: **Árpád téri Ref. Templom**, Fekete András gk. parochus.

18. szerda: **Szent Anna rk. Székesegyház**, Dr. Bölskei Gusztáv ref. püspök.

19. csütörtök: **Baptista Imaház**, Felföldi László rk. püspöki helynök

20. péntek: **Füredi utcai Ref. Templom**, Sági Endre ref. lelkész.

21. szombat: **Megtestesülés rk. Templom**, Réz-Nagy Zoltán evangélikus lelkész.

22. vasárnap: **Nagytemplom**, Dr. Erdő Péter bíboros prímás.

♦ **Családi istentisztelet** lesz jan. 29-én vasárnap délután 3 órakor hittanosoknak és szüleiknek a templomban.

♦ **Gyülekezeti többgenerációs 11. nagytáborunk** Sátoraljaújhelyen lesz július 10. hétfő reggeli indulással – július 16. vasárnap esti haza érkezéssel. Részletes információ a februári számban jelenik meg.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Jan. 15. Karasszon Dezső orgonál.

Jan. 22. Szabó András orgonál, Vágó Adrienn és Drótos Dorottya hegedül, Tóth Judit csellózik.

Jan. 29. Domány Rita orgonál.

Febr. 5. A Vox Antiqua együttes énekel, vezényel Veres Imola és Kiss Csaba.

Febr. 12. Molnár Zsolt gondolkázik.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

A városi református **Méliusz Rádió** a 88 MHz-en az URH sávban fogható.

Imádkozzunk...

♦ A felekezetek evangélium szerinti egyetértéséért

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor

Fejléc: Betűvető Bt. Tördelés: Bene Lászlóné

Nyomda: REXPO Kft. Készült 600 példányban

14. évfolyam 1. szám, megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917